

Dobrý den,

Jmenuji se Daniela Frajmanová a jsem studentkou posledního ročníku magisterského studia, oboru Sociální práce na Univerzitě Hradec Králové. Téma mé diplomové práce je Dopady trestného činu na život obětí. Hlavním cíle výzkumu je zjistit, jak pracovníci v Královéhradeckém kraji hodnotí dopady trestního činu na život obětí a jak hodnotí systém pomoci obětem.

Identifikační otázky

Mohu Vás poprosit o souhlas s nahráváním? „*Jo, dobře.*“

Na jaké pracovní pozici pracujete? „*Já jsem ředitel organizace a zároveň vedoucí odborného týmu.*“

Jaká je Vaše délka praxe v oboru? „*Přes 20 let, nějakých 23 let.*“

Kolik je Vám let? „*58.*“

Jaké je Vaše vzdělání? „*Původně teologické a potom přechod terapeutické vysokoškolské vzdělání.*“

DC 1: Identifikovat v jakých oblastech pomoci (psychologická, sociální a právní) obětem odborníci a pracovníci sociálních služeb nejvíce pomáhají.

TO 1: Jaké formy pomoci (psychologická, sociální a právní) obětem poskytujete? A jaké konkrétní služby obětem TČ nabízíte?

„*Tak je to hlavně ta psychologická oblast, takže jsou to psychoterapeutické intervence, jako vlastně pádová terapie, pokud je možná, rodinná a individuální. U těch obětí zejména individuální, k tomu je vlastně psychologické poradenství k té terapii a nějaká sociální práce samozřejmě, takže dojednávání na úřadech, doprovody atd. A potom i ta trestně právní, máme nasmlouvané některé odborníky z oblasti trestního práva pro ty oběti, takže tohle ještě k tomu.*“

TO 2: Jak hodnotíte fungování systému pomoci pro oběti TČ?

„Podle toho jaká sféra systému, některá funguje dobře, v některých chvílích, některá hůře. Z našeho pohledu máme třeba výbornou spolupráci s některými kolegy z městské policie a z OSPODu, protože vlastně u těch obětí se setkáváme i s týranými dětmi s dopady toho násilí na dětech. Takže s OSPODy máme, zejména s Hradeckým OSPODem, výbornou spolupráci a s tou městskou policií. Co se týče státní policie, někdy máme jinou představu o tom, myslíme si, že by měla být včasnější ta státní policie a možná více kooperující s organizacemi našeho typu. Možná by policie mohla být více vzdělaná v té rovině terapeutické a psychologické, nemyslím nějakou velkou ambici, ale nějaký základy rozhovoru s tou obětí, které budou respektující. Oni jdou po tom právu po tom vyšetřování, což je v pořádku, ale zároveň je potřeba mít na vědomí, že ty lidi, ty oběti prožívají trauma. A s tím traumatem je potřeba v tom rozhovoru umět aspoň trošku pracovat. Takže tam vidím trošku nedostatek nebo nějaké bílé místo v tom. Je to taky policista od policisty a obvod od obvodu. Není to všude stejný, ale řekl bych, že plošně by chtělo zavést nějaké školení, aby je školili terapeuti, psychologové, který jim dají ten dobrý základ ze zkušenosti, to tam trošku chybí, no.“

DC 2: Jak odborníci a pracovníci sociálních služeb hodnotí dopady na život obětí po spáchání trestného činu.

TO 3: Jak hodnotíte dopady trestného činu na život obětí?

„Ty jsou rozsáhlejší. V první řadě je ten dopad na tu oběť v psychické rovině. To je nejvýznamnější dopad, dopad traumatu, který může potom pokračovat v posttraumatické stresové poruše, většinou pokračuje, takže tady v té rovině. Je to vlastně nějaká dezintegrace té osobnosti, ztráta nebo ohrožení v té vlastní identitě člověka. Symptomy traumatu nebo potraumatu, jako je depresivita, která může trvat delší dobu potom, zhoršený spánek, prostě celkově v psychické rovině jsou významné dopady, které se potom odrážejí do zaměstnání té oběti, u žen strach s nadřizených a podobné věci. Pocit méně cennosti, pocit studu za to, co se v rodině dělo, narušení vztahů oběti s okolím, protože ne všichni lidi z okolí přijmou ty věci, tak jak je ta oběť prožívá, i ti nejbližší někdy. V té psychické rovině je to nejzásadnější zasažení té oběti, a které může být opravdu dlouhodobé. Další oblast je sociální. Samozřejmě dopady na ty děti potom, jo, děti, které jsou nezletilé a svědci domácího násilí, tak rovněž na tu psychickou rovinu těch dětí zase práce s traumatem, symptomy traumatu u těch dětí. Mimo symptomy tam může být záškoláctví, drogy, alkohol a podobné věci, v pozdějším věku v dopívání. Problémy

v navázání vztahů, tady v té rovině. I projevy agrese u dětí vnímáme. Takže ty dopady v psychické rovině jsou největší. Samozřejmě v ekonomické rovině, jako že se žena ocitne sama bez nějakých finančních, materiálních možností nějakou dobu, to se s ní potom táhne jakoby další čas, takže to taky no. “

TO 4: Jaké formy pomoci oběti potřebují nejvíce?

„Nejzásadnější je člověka stabilizovat. Tu léčbu duše potřebuje na prvním místě, trvá to delší dobu, je to intenzivní práce a ne vždycky se to daří, protože do toho jsou různé vyšetřování, soudy, soudy o děti atd. Čili je to velmi složitý proces, ale ta psychická rovina je na prvním místě. “

TO 5: Jaký je podle Vás nejčastější dopad (sociální, psychický, finanční, fyzický) na osoby ohrožené TČ?

„Ono to jde ruku v ruce, jakoby se to překrývá. V té fázi, kdy ta žena vlastně, ona se rozhodne odejít s té domácnosti a už to trvá delší dobu to násilí, tak to jde ruku v ruce, kdy tam to psychické zasažení je tam to silné trauma a vlastně stres a zároveň to ekonomické ohrožení, protože nemá kde bydlet, často ji rodiče nemůžou vzít nebo nemá dostatek v tom sociální, takže vlastně ta ekonomická, sociální a psychická rovina jdou zároveň v tu chvíli. A hodně ta žena, ta oběť, řeší samozřejmě to bydlení, řeší ty peníze pro děti, řeší obživu a základní věci a to ji samozřejmě více stresuje, to umocňuje to trauma, co zažila nebo zažívá. Takže to tam jde pořád ruku v ruce, ty traumatické roviny s tou ekonomickou. “

DC 3: Jak odborníci a pracovníci sociálních služeb hodnotí pokrytí a potřeby služeb obětem trestného činu.

TO 6: Jak hodnotíte pokrytí služeb obětem v Královéhradeckém kraji z hlediska pomáhajícího prostředí?

„Jsou tam velké rozdíly, třeba tady na Hradecku je to zasíťované řekl bych dobře. Je tady intervenční centrum, my jsme tady – poradna pro oběti násilí a třeba rodinná poradna, která dělá zase trochu jinou práci a další organizace, které jsou schopny navázat na tu naši intervenci. Ale samozřejmě je to velké město. Potom třeba města jakou jsou Hořice, Náchod, Jičín, Broumov, vůbec, tam je těch služeb mnohem míň a nejsou ty služby tolik pokryty. My vyjíždíme do těch oblastí na to Náchodsko hodně, na Broumovsko vyjíždíme s mobilní poradnou a nějak tam se snažíme pomáhat, ale tam ty služby moc nejsou. “

TO 7: Odpovídá pokrytí služeb v Královéhradeckém kraji potřebám obětí trestného činu?

„No, myslím si, že na nějaké základní rovině asi jako odpovídá, to znamená, že z toho regionu toho kraje ty lidi se dopídí nějaké poradny, třeba nám nebo intervenčnímu centru, takže to asi jakoby na nějaký základní rovině. Ale osobně si myslím, že by těch poraden a nebo kapacit poraden mělo být více. Aby to bylo zasaturované, tak jak by bylo potřeba, tak ještě chybí. Co se týče Hradce, dobře funguje sociální odbor a zdravotnictví na magistrátu a myslím si, že ten prostor mají i z vyloučených lokalit. Samozřejmě, co vezmeme za vyloučené lokality, jestli to je opravdu totálně vyloučené lokalita, které prostě fakt má obrovské problémy. Třeba v Hradci takové lokalita až tak tolik nejsou. Jsou tady, třeba romská populace, romská lokalita, tak jako oni mají možnost, oni jsou na magistrátu poměrně, jako vědí, že existují. Ale v těch jiných lokalitách, třeba Mostecko nebo mimo ten náš kraj, tak nevím, jak tam to funguje, tam to bude asi horší, no.“